

Sygn. akt II K 436/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela : ----

po rozpoznaniu dnia 10 lutego 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

P. P. (1) , syna J. i H. z d. S. , ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że :

w dniu 15 kwietnia 2014 roku w miejscowości S. ul. (...) , województwo (...) umyślnie dokonał wybicia szyby w oknie mieszkania nr (...) poprzez uderzenie kamieniem powodując straty w wysokości 480 zł na szkodę B. C. reprezentowanej przez W. W. (1)

to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

1. Oskarżonego P. P. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. P. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;
3. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. nakłada na oskarżonego P. P. (1) obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz B. C. kwoty 480 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych) w terminie 3 (trzech) miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia ;
4. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego wskazanego w wykazie dowodów rzeczowych (k. 39) pod poz. 1 przez jego zniszczenie ;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego P. P. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 436/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 kwietnia 2014 roku w miejscowości S. doszło do kłótni pomiędzy oskarżonym P. P. (1) a A. W.. Po tej kłótni A. W. stwierdziła iż mogła zostawić w domu oskarżonego P. P. (1) w S. przy ul. (...) swój telefon komórkowy , dlatego zaczęła się dobijać do okna tego mieszkania ręką , a później używając kamienia wybijając szybę w oknie .

Oskarżony P. P. (1) gdy zorientował się że A. W. rozbiła szybę w jego mieszkaniu wziął kamień którego wcześniej użyła A. W.. Następnie udał się na ul. (...) w S. gdzie w mieszkaniu należącym do B. C. (siostry A. W.) mieszkał były konkubent A. P. T. H. . Oskarżony P. P. (1) rzucił przniesionym przez siebie kamieniem w okno mieszkania przy ul. (...) powodując wybitcie szyby w tym oknie.

Działanie oskarżonego P. P. (1) spowodowało straty w wysokości 480 zł na szkodę B. C. (reprezentowanej jej ojca przez W. W. (1) - k. 21) (k. 16) .

P. P. (1) ma ukończone 34 lat, jest żonaty , ma na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 1500 zł , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie, z informacji z Krajowego Rejestru Karnego (k. 30-31) wynika iż był on karany.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego P. P. (1) (k. 37 i k. 71) , zeznań świadków : P. H. (k. 3-4 i k. 71) , W. W. (1) (k.16) i A. W. (k. 45) , protokołu zatrzymania osoby (k. 23) , karty karnej (k. 30-31) , danych osobo-poznawczych (k. 46) , dokumentacja fotograficzna (k. 13-14 i k.43) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 39) .

P. P. (1) stanął pod zarzutem iż : w dniu 15 kwietnia 2014 roku w miejscowości S. ul. (...) , województwo (...) umyślnie dokonał wybitcia szyby w oknie mieszkania nr (...) poprzez uderzenie kamieniem powodując straty w wysokości 480 zł na szkodę B. C. reprezentowanej przez W. W. (1) to jest popełnienia czynu z art. 288 § 1 k.k. .

Oskarżony P. P. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k. 37 i k. 71) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony P. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż pozostaje w związku z A. W. . W mieszkaniu przy ul. (...) w S. mieszkał natomiast były partner A. W. . Sytuacja była tak że A. W. wybiła szybę w jego mieszkaniu dlatego on tym samym kamieniem wybił szyby w mieszkaniu przy ul. (...) . Oskarżony P. P. (1) wskazał iż zrobił to z miłości (k. 71) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. P. (1) złożonym na rozprawie przed Sądem . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego P. P. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : P. H. i A. W. w zakresie jakim Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : P. H. , W. W. (1) i A. W. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka P. H. wynika iż A. W. była jego dziewczyną z którą rozstał się w grudniu 2013 r. , jednak w dalszym ciągu mieszkał w mieszkaniu należącym do jej siostry B. C. w S. przy ul. (...). Po ich rozstaniu A. W. zaczęła się spotykać z oskarżonym P. P. (1). W dniu 15 kwietnia 2014 r. gdy A. W. była razem z nim w mieszkaniu na ul. (...) w S. przyszedł do niego oskarżony P. P. (1) i chciał rozmawiać z A. . Z dalszych zeznań świadka P. H. wynika iż tego dnia ok. godz. 19:55 będąc w tym mieszkaniu usłyszał huk tłuczonego szkła i zobaczył przez okno uciekającego oskarżonego P. P. (1) . Następnie zobaczył iż zewnętrzna szyba w oknie mieszkania jest wybita. Świadek wycenił wartość zniszczonej szyby na kwotę ok. 500 zł (k. 3-4 i k. 71)

Z zeznań świadka W. W. (1) wynika iż jest ojcem A. W. i B. C. oraz został upoważniony przez B. C. do reprezentowania jej w tej sprawie (k. 21). Z zeznań tego świadka wynika iż mieszkanie w S. przy ul. (...) jest własnością jego córki B. C. , która przebywa obecnie poza granicami Polski i zostało użyczone przez nią jej siostrze A. W. . W mieszkaniu tym A. mieszka ze swoim partnerem P. H. . W dniu 16 kwietnia 2014 r. został zawiadomiony przez P. H. o wybitciu szyby w oknie tego mieszkania przez oskarżonego P. P. (1) . Z zeznań tego świadka wynika ponadto iż ustalił że koszt naprawy tej szyby wyniesie 480 zł (k.16) .

Natomiast z zeznań świadka A. W. wynika iż w dniu 15 kwietnia 2014 roku w doszło do kłótni pomiędzy nią a oskarżonym P. P. (1) . Po tej kłótni stwierdziła iż mogła zostawić w domu oskarżonego P. P. (1) swój telefon komórkowy , dlatego zaczęła się dobijać do okna tego mieszkania ręką , a później kamienia wybijając szybę w oknie . Z dalszych zeznań świadka A. W. wynika iż po tym zdarzeniu uciekła do mieszkania przy ul. (...) i tam znalazła swój

telefon komórkowy , który się ładował . O całym tym zdarzeniu opowiedziała swojemu byłemu parterowi P. H.. Po około 2 godzinach gdy była w tym mieszkaniu razem z P. H. usłyszeli dźwięk tłuczonego szkła i P. zobaczył przez okno uciekającego oskarżonego P. p. (k. 45) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia . Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 288 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Rodzajowym przedmiotem ochrony przestępstwa przewidzianego w art. 288 k.k. jest mienie. Przy czym w kontekście art. 288 k.k. mienie jako rodzajowy przedmiot ochrony występuje w szerokim znaczeniu tego terminu. Stosowanie do art. 44 k.c. mieniem jest własność i inne prawa majątkowe (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2003 r., III KK 165/03, Prok. i Pr. 2004, nr 3, poz. 7; M. Kulik, *Przestępstwo i wykroczenie uszkodzenia rzeczy*, s. 27 i n.). Przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do użytku. Przestępstwo to chroni zatem integralność, nienaruszalność oraz zdolność (zdatność) do zgodnego z ich przeznaczeniem użytkowania rzeczy cudzych , a więc takich, do których prawo własności przysługuje określonemu podmiotowi, który jest posiadaczem tych rzeczy lub któremu przysługują inne uprawnienia do rzeczy, wynikające z praw rzeczowych lub obligacyjnych. Przepis art. 288 § 1 k.k. chroni więc także posiadanie, będące atrybutem własności, które może być faktycznie przekazane innemu podmiotowi, na przykład użytkownikowi, dzierżawcy, najemcy czy prawnemu posiadaczowi rzeczy (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2003 r., III KK 165/03, LEX nr 140098). Przestępstwo określone w art. 288 § 1 k.k. w zakresie, w jakim może być popełnione przez działanie, jest przestępstwem powszechnym i może być popełnione przez każdy zdatny do ponoszenia odpowiedzialności karnej podmiot. Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. przybierać może różne formy, wyliczone w tym przepisie, i polegać na niszczeniu, uszkadzaniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy. Oddziaływanie na cudzą rzecz w inny sposób nie wypełnia znamion typu czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1 k.k. Wszelkie inne sposoby oddziaływania przez sprawcę na rzecz, niemieszczące się w zakresie wyliczenia alternatywnie określonych czynności sprawczych, pozostają poza zakresem kryminalizacji określonym przez przepis art. 288 § 1 k.k. Przestępstwo określone w art. 288 § 1 k.k. to tzw. przestępstwo wieloodmianowe, można je bowiem popełnić alternatywnie przez zniszczenie rzeczy, jej uszkodzenie albo uczynienie jej niezdatną do użytku. Przez zniszczenie rzeczy należy rozumieć zniszczenie całkowite lub tak znaczne naruszenie substancji materialnej rzeczy, iż nie nadaje się ona do używania zgodnie z przeznaczeniem. Uszkodzeniem natomiast jest naruszenie lub uszczuplenie substancji materialnej lub takie oddziaływanie na rzecz, które powoduje istotne ograniczenie jej właściwości użytkowych. Przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do użytku. Przedmiotem przestępstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. jest cudza rzecz. Istotne jest, aby rzecz, na którą oddziałuje sprawca, nie stanowiła jego własności. Typ czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1 k.k., ma charakter umyślny. Umyślność może wystąpić zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego . Dla charakterystyki strony podmiotowej nie ma znaczenia cel i motywacja

sprawcy. Z uwagi na konstrukcję przestępstwa i wykroczenia uszkodzenia rzeczy konieczne jest ustalenie wysokości uszczerbku wywołanego przez niszczenie, uszkodzenie lub uczynienie rzeczy niezdatną do użytku. Należy zauważyć, iż przepis art. 124 § 1 k.w. wyraźnie wskazuje bowiem, że granicą między występkiem a wykroczeniem uszkodzenia rzeczy jest wysokość szkody, przekraczająca 250 zł. Podkreślić należy, że przepis art. 124 § 1 k.w. nie posługuje się pojęciem „wartość rzeczy”, lecz terminem „szkoda”. Przesądza to, że wysokość szkody, nie zaś wartość uszkodzonej rzeczy, decyduje o kwalifikacji zachowania sprawcy jako przestępstwa lub też wykroczenia (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 października 1998 r., III KKN 146/97, Prok. i Pr. 1999, nr 2, poz. 16; R. Jancewicz, L.A. Niewiński, Tak zwane czyny „przepełnione”, WPP 2005, nr 2, s. 63 i n.; B. Michalski (w:) Kodeks karny. Część szczególna, t. II, Komentarz, s. 995).

Oskarżony P. P. (1) swoim zachowaniem realizuje wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 288 § 1 k.k. ku . Oskarżony P. P. (1) w dniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w miejscowości S. ul. (...), województwo (...) dokonał bowiem umyślnie zniszczenia cudzego mienia poprzez wybicie szyby w oknie mieszkania nr (...) poprzez uderzenie kamieniem na szkodę B. C. (reprezentowanej przez W. W. (1)) . Działanie oskarżonego P. P. (1) spowodowało szkodę w mieniu o wartości 480 zł na B. C. . Wartość szkody wynika wprost z zeznań świadka W. W. (2) który ustalił jaki byłby koszt naprawy przedmiotowego okna ze względu na charakter jego uszkodzenia związany z działaniem oskarżonego P. P. (1) (k. 16). Należy zauważyć iż oskarżony P. P. (1) działa umyślnie z zamiarem bezpośrednim zniszczenia mienia – poprzez rzucenie kamieniem w okno mieszkania w S. ul. (...) co spowodowało wybicie szyby . Dla charakterystyki strony podmiotowej nie ma znaczenia cel i motywacja działania oskarżonego P. P. (1) . Wartość szkody wywołanej działaniem oskarżonego P. P. (1) przekracza kwotę 437,50 zł. Fakt popełnienia przez oskarżonego P. P. (1) zarzucanego mu czynu potwierdzają zeznania świadków : P. H. (k. 3-4 i k. 71), W. W. (1) (k.16) i A. W. (k. 45) . Ponadto należy wskazać iż oskarżony P. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w swoich wyjaśnieniach opisał powody swojego działania (k. 71) .

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego P. P. (1) odnośnie popełnienia przez niego czynu stanowiącego przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu P. P. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego P. P. (1) czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra. Oskarżony P. P. (1) naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest cudza własność.

Jak okoliczność łagodzącą mającą wpływ na wymiar kary Sąd uznał motywy jakimi kierował się oskarżony P. P. (1) pełniąc zarzucany mu czyn .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu P. P. (1) na podstawie art. 288 § 1 k.k. karę 5 miesięcy pozbawienia wolności .

Orzeczone wobec oskarżonego P. P. (1) kara 5 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Sąd wymierzoną oskarżonemu P. P. (1) karę 5 miesięcy pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 3 lat uznając , iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występkę. Groźba wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony P. P. (1) będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. Sąd nałożył na oskarżonego P. P. (1) obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz B. C. kwoty 480 zł (czterysta osiemdziesiąt złotych) w terminie 3 (trzech) miesiąca od uprawomocnienia się orzeczenia. Nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze i powstrzymać ich od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego wskazanego w wykazie dowodów rzeczowych (k. 39) pod poz. 1 przez jego zniszczenie .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego P. P. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.